Uiteenzetting over de Ramadan welke het tweede deel is van de negenentwintigste brief.

[Aan het eind van het eerste gedeelte uit de negenentwintigste brief is het één en ander verteld over de kenmerken van de Islam. Daar de verheven Ramadan een van de stralendste en indrukwekkendste kenmerken van de Islam is, zullen we in dit tweede deel een paar wijsheden beschrijven.

Dit tweede deel bestaat uit "Negen Punten" die negen wijsheden beschrijven uit de vele wijsheden van de verheven Ramadan.]

In de naam van Allah, de Erbarmer, de meest Barmhartige. De maand Ramadan is het waarin de Qur'an is neergezonden, als Leiding voor de mensheid en als duidelijke bewijzen van de Leiding en de Foerqan[1]. [2:185]

Het eerste Punt: Het vasten in de verheven maand Ramadan behoort tot de vijf zuilen van de Islam en is één van de belangrijkste kenmerken.

De vele wijsheden van het vasten in de verheven Ramadan hebben én betrekking op de Heerschappij van de verheven God én op het sociale leven van de mens én zijn persoonlijk leven én het tot inkeer brengen van zijn ego én dankbetuiging voor de Goddelijke giften.

Eén van de vele wijsheden in het vasten met betrekking tot de Heerschappij van de Verheven Heer is als volgt:

---

[1] Foerqan is een andere naam voor de Qur'an.

De Verheven Heer heeft het aardoppervlak geschapen als ware het een tafel van goedgunstigheid en deze tafel heeft Hij gedekt met alle soorten goddelijke giften. “En Hij voorziet hem van waar hij het niet verwacht...”[65:3] Op deze wijze laat Hij de perfectie zien van zijn Heerschappij, barmhartigheid en erbarmen. vanachter de sluier van zijn onverschilligheid en gefocust op de oorzaken ziet de mens de werkelijkheden die deze situatie weergeeft niet volledig in en soms vergeet hij deze zelfs. In de verheven Ramadan nemen de gelovigen ineens de vorm aan van een perfect geordend leger. Alsof ze uitgenodigd zijn voor een feestmaal bij de Eeuwige Koning wachten ze tegen de avond op het bevel “gaat uw gang” en uiten zo hun dienaarschap. Zo komen ze die liefdelijke, aanzienlijke en omvangrijke barmhartigheid tegemoet met een diepaande, verheven en geordende dienaarschap. Zeg nou zelf, is degene die niet deelneemt aan een dergelijke verheven dienaarschap en verheven goedgunstigheid het überhaupt nog waardig om mens genoemd te worden?

Het tweede Punt: Eén van de vele wijsheden van het vasten in de gezegende maand Ramadan, met betrekking tot dankbaarheid tegenover de gunsten van de Verheven Heer, is als volgt: Zoals we in “Het eerste Woord” al hadden gezegd: “Aan de gerechten die een dienaar jou aanbiedt uit de keuken van de Koning hangt een prijskaartje.” Terwijl men aan een dienaar een fooi geeft, is het een absolute dwaasheid om de werkelijke Gever niet te erkennen en deze waardevolle, goddelijke giften als waardeloos te beschouwen. De verheven Heer heeft voor de mensheid talloze verschillende giften uitgespreid over de aardbodem. Hiervoor, als prijs voor die goddelijke giften, wil Hij

dankbaarheid. De ogenschijnlijke oorzaken en personen zijn alleen maar een dienaar. Aan deze dienaren geven wij een bepaalde vergoeding en zijn hen dankbaar. We tonen zelfs meer eerbetuiging en dankbaarheid dan dat ze werkelijk verdienen. Maar in feite is, vanwege de giften, de Werkelijke Voorziener talloze keren waardiger om dankbetuiging te ontvangen dan de oorzaken. Dus Hem dankbaarheid betuigen houdt in dat je weet dat de giften rechtstreeks van Hem komen; dat je de waarde erkent en dat je jouw behoefte voor die goddelijke giften inziet.

Dus het vasten in de gezegende Ramadan is de sleutel voor een echte en oprechte, overweldigende en omvattende dankbaarheid. Want de meeste mensen die op andere momenten een dergelijke verplichting niet hebben en echte honger niet ervaren, kunnen de waarde van veel goddelijke giften niet begrijpen. De waarde van een goddelijke gift zoals een stukje droog brood is voor iemand met een gevulde maag, vooral als hij rijk is, niet te begrijpen. Echter bij zonsondergang, het moment dat men het vasten mag verbreken, zal in de beleving van een gelovige het smaakzintuig getuigen wat voor een waardevolle goddelijke gift een stukje droog brood wel niet is. Iedereen, van de koning tot aan de man in armoede, die in de verheven Ramadan de waarde van de goddelijke giften begrijpt, zal verrijkt worden met een spiritueel dankbaarheidsgevoel. En vanwege het verbod om overdag te eten zal hij zeggen: **"Die goddelijke giften zijn niet mijn eigendom. Ik ben niet vrij om die zomaar op te eten. Dus dit betekent dat het de eigendom is van iemand anders. Hij is het die ons hierin voorziet. Ik wacht op zijn bevel." En zo ziet hij in dat deze goddelijke giften ook echt**

goddelijke giften zijn. Dus het vasten dat op deze wijze wordt verricht, zal in vele opzichten dienen als een sleutel voor dankbaarheid welke de werkelijke taak van de mens is.

Het derde Punt: Eén van de vele wijsheden van het vasten in de gezegende maand Ramadan, met betrekking tot de samenleving, is als volgt: Wat levensonderhoud betreft, is de mens in verschillende levensomstandigheden geschapen. Vanwege deze verschillende omstandigheden, nodigt de Verheven Heer de rijken uit om de armen te helpen. Echter de erbarmelijke situatie van de armen en de honger die zij lijden kunnen de rijken dan pas begrijpen wanneer ze zelf vasten en deze honger zelf ervaren. Zou het vasten niet verplicht zijn, dan zul je veel egoïstische rijken tegen kunnen komen die niet begrijpen hoe erg het is om honger te lijden en arm te zijn. Tevens kunnen deze rijken niet begrijpen hoe veel behoefte deze armen hebben aan erbarmelijke liefde. **Gezien vanuit dit punt is liefde voor je medemens een essentie van de werkelijke dankbaarheid.** Wie het ook is, iedereen kan wel iemand vinden die min of meer armer is dan hijzelf. Hij is verplicht hem met erbarmen te behandelen. **Wanneer men niet verplicht is zijn ego honger te laten lijden, kan men de verplichte vrijgevigheid en hulp, voortkomend uit erbarmen, niet geven. Zou hij toch hulp willen geven, dan noch zal het niet komen uit de grond van zijn hart.** Want, in feite, voelt hij dié situatie helemaal niet bij zichzelf.

Het Vierde Punt: Eén van de vele wijsheden van het vasten in de gezegende maand Ramadan, met betrekking tot het beteugelen van het ego, is als volgt: **Het ego wil**

vrij en onafhankelijk zijn en ziet zichzelf ook zo. Het is zelfs zo dat het ego van nature verlangt naar een "ingebeelde" heerschappij en eigenzinnig wil handelen. Hij wil er niet aan denken dat hij met talloze goddelijke giften wordt onderhouden. Vooral wanneer hij in deze wereld ook nog eens in weelde leeft, macht heeft en onachtzaamheid hieraan bijdraagt, zal hij als een uitbuiter, als een dief de goddelijke giften beestachtig opvreten.

In de gezegende maand Ramadan ondervindt ieders ego, van de rijkste tot aan de armste persoon, **dat hij niet de bezitter is, maar een bezitting. Dat hij niet vrij is, maar een dienaar Gods. Zonder Gods bevel kan hij niet eens de eenvoudigste en gemakkelijkste dingen doen zoals het uitreiken van zijn hand naar een glas water. Hierdoor wordt zijn ingebeelde heerschappij verbroken, neemt hij het dienaarschap aan en gaat over tot dankbetuiging, wat zijn werkelijke taak is.**

Het Vijfde Punt: Eén van de vele wijsheden van het vasten in de gezegende maand Ramadan, met betrekking tot de opvoeding van het fatsoen van zijn ego en afleren van ongehoorzaamheid in zijn handelingen, is als volgt: **Vanwege onachtzaamheid vergeet de mens zichzelf. De eindeloze machteloosheid, behoeftigheid en vele tekortkomingen in zijn hoedanigheid ziet hij niet en wil het ook niet inzien. Hij denkt er niet aan hoe zwak hij is, dat hij onderworpen is aan vergankelijkheid, het doelwit voor tegenspoed en opgebouwd is uit vlees en botten die snel ontbinden. In de waan dat zijn lichaam van ijzer en staal is en**

dat hij nooit zal sterven, werpt hij zich op deze wereld alsof hij eeuwig is. Met sterke hebzucht, verbondenheid en liefde stort hij zich op deze wereld. Hij verbindt zich aan al het zoete en dat wat hem ten goede komt. En vergeet hij zijn Schepper welke hem met grote barmhartigheid onderhoud en vormt. En denkt hij niet aan het resultaat van zijn leven noch aan het leven hiernamaals; hij worstelt verder in onzedelijkheid.

Dus door het vasten in de verheven maand Ramadan **merkt iedereen, van de meest onachtzamen tot aan de koppigsten, hoe zwak, machteloos en behoeftig hij wel niet is. Vanwege de honger denkt hij aan zijn maag. Hij begrijpt de behoefte van zijn maag en wordt eraan herinnerd hoe kwetsbaar zijn zwak lichaam is. Zo ziet hij in hoeveel behoefte hij heeft aan mededogen en liefde. Zijn ego zal afstand nemen van de ingebeelde onsterfelijkheid en een sterk gevoel krijgen om zich in absolute machteloosheid en behoeftigheid te richten naar de troon Gods. Hij zal zichzelf voorbereiden om met de spirituele hand van dankbaarheid op de deur van barmhartigheid te kloppen.** Mits onachtzaamheid zijn hart niet heeft bedorven…

Het Zesde Punt: Eén van de vele wijsheden van het vasten in de gezegende maand Ramadan, met betrekking tot het neerdalen en het moment van neerdaling van de Alwijze Qur'an, is als volgt: **De Alwijze Qur'an is nu eenmaal in de gezegende maand Ramadan neergedaald. Om zich voor te bereiden op het moment waarop de Qur'an is neergedaald en om die hemelse**

toespraak op een mooie manier te verwelkomen, maakt men zich in de gezegende Ramadan los van de lage behoeftes en betekenisloze situaties; onthoudt men zich van eten en drinken en beleeft men zo een engelachtige situatie; leest en luistert men naar die Qur'an op een manier alsof die pas wordt neergedaald; luistert men naar de goddelijke toespraak alsof men zich bevindt op het moment dat deze wordt neergedaald en luistert men naar die toespraak alsof men het hoort van de Gezegende Profeet (v.z.m.h.), de Verheven Gabriël of zelfs van de Almachtige God. Men bereikt hierdoor een toestand waarin men verrijkt wordt met een heilige situatie. Door zo de Qur'an uit te leggen, laat hij anderen ernaar luisteren en toont zo een fractie van de wijsheid voor het neerzenden van de Qur'an.

Jazeker, in de Ramadan is het alsof de hele islamitsche wereld verandert in een gebedsruimte. Een gebedruimte waar miljoenen Hafız[2] de Qur´an, die hemelse toespraak, uit alle hoeken van die grote gebedsruimte aan de aardbewoners laten horen. Elke Ramadan laten ze de vers: "De maand Ramadan is het waarin de Qur'an is neergezonden..."[2:185] op een verlichtende, stralende manier zien. Ze bewijzen zo dat de maand Ramadan de maand van de Qur'an is. Sommige groepen van die grote gemeenschap, en zelfs enkele personen op een nobele manier, luisteren naar die Hafız. De andere groepen lezen zelf. Hoe laag is het wel niet en hoeveel spirituele afkeer roep je bij de gemeenschap van die gebedsruimte wel niet op door in een dergelijke heilige gebedsruimte de begeerte van het lage

[2] Een hafız is iemand die de Qur'an van buiten heeft geleerd.

ego te volgen, te eten en te drinken en zo uit deze verlichte situatie te stappen. **Zo ook zullen degenen, die in de gezegende Ramadan in tegenstrijd handelen met de vastenden, vanuit de hele islamitische wereld spirituele afkeer en beledigingen over zich afroepen.**

Het Zevende Punt: Eén van de vele wijsheden van het vasten, **met betrekking tot de verdienste van de mens die op deze wereld zijn gekomen om te zaaien en te handelen voor het hiernamaals, is als volgt: In de gezegende Ramadan is de beloning voor je daden één op duizend. Vanuit de overleveringen weten we dat elke gelezen letter uit de Alwijze Qur'an goed is voor tien beloningen, het telt voor tien goede daden en levert tien hemelse vruchten op. Maar in de gezegende Ramadan levert elke letter niet tien beloningen op, maar duizend en verzen zoals in het hoofdstuk "De Koe" vers 255 over "De Troon Gods" duizenden en op de vrijdagen in de gezegende Ramadan levert het zelfs nog veel meer beloningen op. En in "Leyle-i Kadr"[3] telt het voor dertigduizend goede daden. Jazeker, de Alwijze Qur'an die voor elke letter dertigduizend eeuwige vruchten geeft, is zo'n verlichtende "Tuba-boom"[4], welke in de gezegende Ramadan de gelovigen miljoenen eeuwige vruchten**

---

[3] De meest heilige en waardevolle nacht van de gezegende Ramadan en van het hele jaar. De nacht waarin de verzen uit de Qur'an voor het eerst aan onze profeet zijn geopenbaard.

[4] Tuba-boom: Dit is een boom in het paradijs waarvan de wortels in de lucht en de takken naar beneden hangen.

laat verdienen. Kom en kijk naar die heilige, eeuwige en winstgevende handel. Aanschouw, bedenk en begrijp: Wat voor een eindeloos verlies leiden degenen die de waarde van deze letters niet prijzen!

Dus de verheven Ramadan is als een erg winstgevende tentoonstelling, een markt om te handelen voor het hiernamaals. Een vruchtbare bodem voor de oogst in het hiernamaals. De tijd van bloei en wasdom voor het ontbloeien van de daden. Het is als een meest stralend, heilig feest waarbij men de parade houdt om zijn dienaarschap te tonen jegens de Goddelijke Heerschappij. En om niet in onachtzaamheid de dierlijke behoeften van het lichaam te volgen, zoals eten en drinken, en onderworpen te worden aan vruchteloze en begeerlijke lusten, is men daardoor opgedragen te vasten. Alsof de mens tijdelijk uit zijn dierlijkheid treedt en zo een engelachtigheid aanneemt. Zich met een handel voor het hiernamaals bezighoudt en zo tijdelijk afziet van zijn wereldse behoeften en hiermee in een persoon van het hiernamaals treedt, een ziel die gestalte heeft gekregen. Om met het vasten te dienen als een spiegel die de Onafhankelijke[5] weerspiegeld. Jazeker, de verheven Ramadan bevat een eeuwig leven en laat je in deze vergankelijke wereld en in dit voorbijgaande leven in korte tijd een eeuwig leven verdienen.

---

[5] De betekenis van "Samed" is: degene die zelf van niemand afhankelijk is, maar van wie iedereen afhankelijk is.

Jazeker, één enkele Ramadan kan de vruchten opleveren van tachtig levensjaren. Wat "Leyle-i Kadr"[6] betreft, uit de Qur'an weten we dat het beter is dan duizend maanden, wat een absoluut bewijs is voor dit geheim. Jazeker, zoals een koning, zeker ieder jaar gedurende zijn koningschap, de herdekking van zijn inhuldigingsdag of sommige andere dagen als weelderige, nationale feestdagen voor zijn koninkrijk afkondigt –op die dag verrijkt hij de waardige en trouwe onderdanen van zijn koninkrijk rechtstreeks met persoonlijke complimenten. Niet volgens de algemene wetten, maar meer volgens zijn persoonlijke gunsten, publiekelijke en speciale complimenten en geweldige werken– zo ook heeft de Altijddurende Sultan, de Verheven Koning van achttienduizend werelden, de Alwijze Qur'an neergezonden in de Verheven Ramadan. Een hoog geprezen openbaring die kijkt naar en gericht is op al die achttienduizend werelden. Natuurlijk behoort het tot de wijsheid dat die Ramadan een speciaal, goddelijk feest, een tentoonstelling van de Heer en een bijeenkomst van de geestelijke wezens is. De Ramadan is nu eenmaal dat feest. Om de mens zich min of meer terugtrek te laten trekken van minder belangrijke en dierlijke handelingen, zal het vasten zeker opgelegd worden. **De meest perfecte vorm van vasten is dat je naast je maag alle menselijke zintuigen zoals het oog, oor, hart, de gedachten en je denkwijze ook laat vasten. Dat wil zeggen dat je nauwlettend afstand neemt van zonden en vruchteloze handelingen en elke zintuig aanzet tot specifieke dienaarschap. Bijvoorbeeld: door met je**

[6] De meest heilige en waardevolle nacht van de gezegende Ramadan en van het hele jaar. De nacht waarin de verzen uit de Qur'an voor het eerst aan onze profeet zijn geopenbaard.

tong niet te liegen, te roddelen of lage, onfatsoenlijke taal te gebruiken, laat je je tong vasten. En zo kun je deze tong bezig laten zijn met het lezen van de Qur'an, het prijzen en loven van God, het smeken om vergiffenis en het prijzen van de profeet... Bijvoorbeeld: door te vermijden dat je ogen kijken naar niet-verwanten[7] **en je oren luisteren naar slechte dingen laat je deze op een of andere manier vasten. Zo kun je je ogen gebruiken ter lering en je oren om te luisteren naar de waarheid en naar de Qur'an.** De maag is soweiso de grootste fabriek van het lichaam en als men deze, door te vasten, vrijstelt van zijn werk, kunnen andere kleine werkplaatsen met gemak zich bij hem aansluiten.

Het Achtste Punt: Eén van de vele wijsheden van het vasten, met betrekking tot het persoonlijk leven van de mens, is als volgt: Voor de mens behoort het vasten tot de belangrijkste soort medicijnen. Het is een spiritueel dieet en een medische kuur. **Want zolang het ego van de mens eet en drinkt wat het wil, is het medisch gezien heel slecht voor zijn lichaam. Daarnaast, wanneer men niet kijkt of het toegestaan of verboden is en zich vergrijpt aan alles wat men tegenkomt, vergiftigt het ook nog eens zijn spiritueel leven. Om daarna nog te gehoorzamen naar het hart en de ziel, zal voor dat ego erg zwaar zijn. Het ego zal als een dronkaard de teugels zelf in handen nemen. Een mens is dan niet meer in staat om het ego te bestij-**

---

[7] Het vertaalde woord is "na-mahrem". Dit houdt in: man of vrouw die volgens de Sharia geen verwantschap met elkaar hebben, welke een huwelijk zou verbieden.

gen, maar het ego bestijgt de mens. Door het vasten in de verheven Ramadan went hij min of meer aan het dieet, temt hij zijn ego en leert hij geboden te volgen. Zijn wanhopige en arme maag zal, nog voordat de voorgaande maaltijd verteerd is, niet meer volgepropt worden en zal zodoende geen ziekten aantrekken. En daar hij op bevel afstand neemt van het toegestane, ontplooit zich een eigenschap die luistert naar het bevel vanuit zijn verstand en de Sharia zodat hij zich kan behoeden voor het verbodene. Hij zal voorkomen dat zijn spiritueel leven bederft.

Daarnaast is het zo dat de meeste mensen vaak honger lijden. De honger die een training is voor geduld en verdraagzaamheid, heeft behoefte aan discipline. Het vasten in de verheven Ramadan is een periode van honger die vijftien uur en zonder sahur[8] zelfs vierentwintig uur duurt. Het opbrengen van geduld en verdraagzaamheid voor deze periode van honger is een discipline en een training. **Dit betekent dus dat het vasten een van de medicijnen tegen ongeduldigheid en onverdraagzaamheid is, welke het onheil van de mensheid verdubbelt.**

Daarnaast heeft de fabriek, de maag, vele assistenten. Tevens zijn er vele instrumenten in ons lichaam die in relatie staan tot die fabriek. Wanneer het ego niet tijdelijk overdags een maand lang het werk van de maag neer laat leggen, zal het de specifieke godsdienstuitoefeningen van de assistenten van die fabriek en de instrumenten in het lichaam laten vergeten. Het ego zal de instrumenten en assistenten met zichzelf bezig laten zijn en zal de overhand nemen. De andere instrumenten in het lichaam zullen door de herrie en

---

[8] Sahur is de maaltijd die men nuttigt voordat de tijd van het vasten ingaat.

rook van de tandwielen van die spirituele fabriek in de war geraken. Het ego zal continu hun aandacht op zichzelf laten richten. Hij laat hen hun verheven taken tijdelijk vergeten. Vandaar dat van oudsher vele heiligen, om een bepaalde perfectie te bereiken, zichzelf discipline hebben bijgebracht door weinig te eten en te drinken. Maar door het vasten in de verheven Ramadan begrijpen de assistenten van die fabriek **dat zij niet alleen maar geschapen zijn omwille van die fabriek. En in plaats van het lage vergenoegen van die fabriek genieten de andere instrumenten in de verheven Ramadan van de engelachtige en spirituele activiteiten en vestigen hierop hun aandacht. Vandaar dat de gelovigen in de verheven Ramadan, afhankelijk van het niveau van hun overtuiging, verrijkt worden met verschillende spirituele verlichting, voldoening en spirituele gelukzaligheid. Zintuigen zoals het hart en de ziel, het verstand en het geheim[9] zullen door het vasten in die gezegende maand flink vorderen en genieten. Ondanks het gehuil van de maag, zullen zij onschuldig lachen.**

Het negende Punt: Eén van de vele wijsheden van het vasten in de gezegende maand Ramadan met betrekking tot het inzien van de dienaarschap van het ego door per direct zijn denkbeeldige heerschappij te breken en zijn onmacht aan te tonen is als volgt:

Het ego wil zijn Heer niet erkennen en wil, als een farao, een eigen heerschappij. Hoeveel martelingen men hem ook laat ondergaan, hij blijft die koppigheid behouden. Maar met honger wordt die

[9] Het vertaalde woord is "sır": Een zintuig in het spirituele hart.

koppigheid gebroken. Dus met het vasten in de verheven Ramadan wordt het faraoïsche front aangevallen en doorbroken. Zijn onmacht, machteloosheid en behoeftigheid komt tevoorschijn en laat zien dat hij een dienaar is.

Uit de overleveringen leren we het volgende: De Verheven Heer zei tegen het ego: **"Wie ben ik en wie ben jij?"** Het ego antwoordde: **"Ik ben ik en jij bent jij." De Heer heeft hem gepijnigd en in het vagevuur gegooid. Daarna vroeg Hij het weer en opnieuw antwoordde het ego: "Ik ben ik en jij bent jij." Wat voor straf hij ook heeft gegeven, het ego hield voet bij stuk. Daarna bestrafte de Heer het ego met honger oftewel Hij gaf het ego geen voeding. Daarna vroeg Hij weer: "Wie ben ik en wie ben jij?"** Waarop het ego antwoordde: **"U bent mijn barmhartige Heer en ik ben Uw onmachtige dienaar."**

O mijn God, geef aan onze vereerde Mohammed (vzmh), zijn familie en zijn vrienden net zoveel vrede en zegeningen als de goede daden die voortvloeien vanuit de gelezen aantal letters van de Qur'an. Vrede en zegeningen welke een brug kan zijn om Uw goedgunstigheid te winnen. Vrede en zegening welke zijn recht, dat op ons rust, kan vergoeden.

Heilig is jouw Heer, de Heer van de Almacht, boven wat zij toeschrijven. En vrede zij met de gezondenen. En alle lof zij Allah, de Heer der Werelden. [37:180-182]